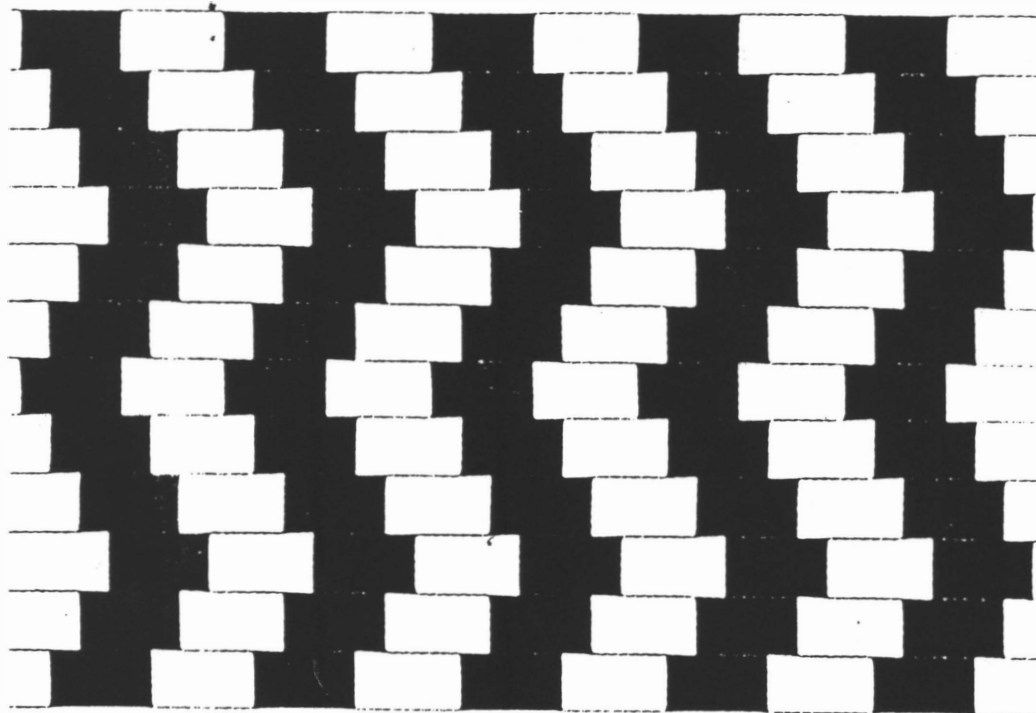

STOCKHOLMS UFO-NYTT

Informationsblad om Oidentifierade Flygande Föremål-Nummer 2/2005

TRO INTE PÅ ALLT DU SER !

Stockholms UFO-förening, STUFO

c/o Wallin
Jaktvägen 10
S- 175 63 JÄRFÄLLA

Telefon : 08-36 73 98

Post giro : 440 19 83-4

Kontaktperson : Inga- Lill Wallin

Stockholms UFO-Nytt är ett informationsblad
för medlemmar i Stockholms UFO-förening
och utkommer med 3 nr/år.

Medlemsavgift :

	Nytt medlemskap	
	Helår	Halvår
	1/1-31/12	1/7-31/12
Inkl. Stockholms UFO-Nytt	130:-	70:-
Postgiro 440 19 83-4		

Pensionärer och heltidsstuderande	90:-	50:-
inkl. Stockholms UFO-Nytt		
postgiro 440 19 83-4		

Om Du är intresserad av att få mer
UFO-information kan vi rekommendera
UFO Sveriges hemsida: www.ufo.se

Att Du prenumererar på :

UFO-Aktuellt postgiro 50 50 60-4 **200:-/år** löpande

UFO-Raden/Rapportnytt postgiro 50 50 60-4 **120:-/år** löpande

HEJ!

Så är vi igång igen inför hösten 2005. Föreningens första träff var ett föredrag av Jan Fjellander. Längre fram har vi en videokväll och till årets avslutningsträff kommer Clas Svahn till oss.

Själv har jag haft fullt upp med att planera höstens resa till Gotland. Hoppas att jag får se det berömda Marteboljuset i år. Hittills har det mest lyst med sin frånvaro när jag har spanat utmed vägen där det enligt många källor ska synas.

Jag är nu inne på mitt elfte år med att dokumentera historier om ljuset. Tro mig när jag säger att även bilstrålkastarljusen är intressanta att titta på när man ser dem framför sig. De kan ställa till med de mest underliga ljusspeglingar i luften. Fast vi vet att ljuset befinner sig i markhöjd kan man uppleva det som att det befinner sig i trädtoppshöjd. Helt fascinerande!

Hoppas vi ses under hösten.

Inga-Lill

Innehåll:

Ufot i Carbondale, del 2	4
Månens illusioner	6
Stockholmsrapporter	7
Lösningen till UFO-krysset	8
Väderkrysset	9
Pressklipp	11

Ufot i Carbondale

UFO-kraschen i Kecksburg 1965 har fått beteckningen "Pennsylvanias Roswell". Men en annan stad i denna delstat vid namn Carbondale upplevde en liknande incident lördagen den 9 november 1974. Ufologen Matt Graeber har försökt utreda vad som hände den dagen. Här är del två av hans rapport i redigerad översättning.

Även om det ingår i ufoutredarnas uppgifter att försöka ta reda på vem som ligger bakom ett skämt – i de fall det rör sig om ett sådant – ska de i första hand om möjligt identifiera föremålet i fråga och tillvarata eventuella fysiska bevis. De ska också samla in vittnesmål som kan användas i framtida utvärderingar och analyser samt bedöma vittnenas trovärdighet. Men i Carbondale-fallet hade utredarna dessutom ett förmanligt tillfälle att samarbeta med de lokala myndigheterna, till skillnad från andra fall med "störtade ufon" där ufologer och andra frivilliga motats bort från området av militär och polis.

Enligt 14-årige John Lloyd, 16-årige William Lloyd och 15-årige Robert Gillette var föremålet som de såg på kvällshimlen en relativt svårbestämd flammande massa med en skur av gnistor efter sig på en västlig kurs. Bröderna Lloyds teckningar visar ett ovalt föremål med de beskrivande orden "röd, gul och vit" undertill. På en tidigare teckning av Bobby Gillette påminner föremålet om en lins med en röd fläck i mitten. Tonåringarna hörde inget ljud från föremålet enligt deras första muntliga och skriftliga redogörelser, och de såg det inte heller störta i dammen. Men en av pojkarna hävdade senare att han såg glödl falla från det.

Min inspektion av nedslagsplatsen avslöjade inga topografiska indikatorer på att något i stil med ett flygplan, rymdskrot eller en meteorit skulle ha träffat dammen eller

dess omgivningar. Ingenting tydde på att jord- eller vattenmassor hade flyttat på sig, det fanns inga tecken på brand, avbrutna trädgrenar eller märken av det slag som sades ha förekommit på Fosters ranch utanför Roswell 1947. Roswellhistorien var för övrigt föga känd av allmänheten och medierna vid tiden för Carbondaleincidenten, medan den påstådda ufokraschen i Kecksburg i västra Pennsylvania nio år tidigare hade rönt en viss uppmärksamhet i pressen.

Carbondaleufot hade inte observerats på marken eller i vattnet. Ingen visste om det var skivformat, runt som Sputnik eller cylinderformat. Vi hade en ljuscirkel på vattenytan som enligt pojkarna hade fräst och väst i flera sekunder. Medan poliserna stötte omkring sig med en lång stör med ett fisknät för att försöka lokalisera föremålet anföll plötsligt ljuset deras båt, varvid en av dem instinktivt drog sin revolver och sköt mot det.

I den förvirring som uppstod ska polismannen ha tappat balansen och fallit ner i vattnet som enligt uppgift hade en kvicksandsliknande botten. Jag lyckades inte få den historien bekräftad 1974, men Mufons Ohiochef Larry Moyers berättade senare för mig att polisman Joseph Jacobina (eller Jacobino) hade avlossat sex skott mot det attackerande ljuset.

Polismannen Mark Trella (eller Eltrilla) påstås ha hakat fast vid föremålet med fisknätet från båten, men det var tungt och lossnade. Man trodde att föremålet därvid hamnade upp och ner och att det var därför som ljuset inte längre kunde ses. När nätet plockades upp noterade man att det var något trasigt i ena änden.

Dains prover från dammen visade att vattnet var i stort sett rent. Man kunde se en dryg meter ner i det. Jag såg själv ett bildäck och löst skräp liksom taket och motorhuven på en bil. När dagsljuset re-

flekterades i vattnet tycktes det klara, och från vissa vinklar gav botten slammet vattnet en brungrå färgton. Vattnet var förorenat men inte särskilt missfärgat. Fast när den slammiga och leriga botten rörde upp blev vattnet förstås väldigt grumligt. Dammen var egentligen ett gammalt gruvhål som fyllts med regnvatten under loppet av många år. Dains och jag gick runt den med instrument som sökte efter magnetiska störningar, men vi påträffade inga.

Ljuskäglan verkade överensstämma med inspektör Dottles misstankar om att föremålet troligen var en ficklampa. Polisman Trella trodde inte det, eftersom han inte hade lyckats plocka upp den med hjälp av fisknätet. Men det kan ha berott på att han samtidigt hade fått tag i annat skräp på dammens botten. Hur som helst tycks ljuset på botten ha varit synligt i mellan sex och åtta timmar, beroende på om man ska utgå från pojkarnas berättelse eller polisens ankomst (från 19.00/21.00 den 9 november till 03.00–03.30 den 10 november).

När polisman Trella försökte fånga föremålet i nätet och han trodde att det hade glidit undan är det mycket möjligt att han fick ficklampan att byta position på dammens botten. Han kan också ha nuddat vid ficklampan, vilket skapade en illusion av att ljuset kom rusande mot honom. Vilken fiskare som helst kan intyga att det är ansträngande att lyfta upp saker med änden på en stör och att det föremål som lyfts upp uppfattas som tyngre och större än i själva verket.

UTREDARNA

20th Century UFO Bureau

Robert Barry från 20th Century UFO Bureau anlände till platsen med religiösa pamfletter och hävdade att ufon var "fallna änglar och budbärare av Satans villfarelser".

Han var byråns ende fältforskare, en byrå som hade grundats av den framlidne prästen Carl McIntire. McIntire höll sina fundamentalistiska predikningar i tv och radio från ett fartyg utanför USA:s territorialvatten, sedan han hade fått sina sändningstillstånd indragna. Barry var McIntires publicist med egna tv-program om ufon och det paranormala.

Tidskriftsjournalisten Jim Payson skrev att Barry berättade för dem som samlats på nedslagsplatsen att ufon ingick i en gudomlig plan med syfte att förena universums alla raser. Men Barry ändrade uppfattning om föremålet i dammen när han intervjuades av en reporter från Philadelphia Inquirer. I artikeln, som publicerades 25 november 1974, sade han sig tro att föremålet var en sovjetisk missil som plockats upp av den amerikanska militären och återbördats till Sovjet enligt ett hemligt utbytesprogram som gällde just vilsekommet rymdskrot från respektive land. Ett annat av hans uttalanden om Carbondaleincidenten lydde som följer: "Vi (på 20th Century UFO Bureau) anser att ficklampan var ett skämt."

Jag skrev till Barry den 6 december 1974 och bad om en kopia på hans Carbondalerapport, men jag fick inget svar. Lustigt nog hittade jag hans rapport på internet under mitt arbete med den här utredningen tillsammans med mycket annat material om incidenten. Jag hade dittills inte insett hur spridd Carbondalelegenden faktiskt var.

Dains fem sidor långa rapport tycks ha nämnts helt kortfattat och kommenterats av diverse nyhetsjournalister på olika hemsidor, medan Uforics 31 sidor långa utredning – som fanns tillgänglig på polisstationen i Carbondale – endast hade lästs av en enda person: Jim Payson som använde en hel del data i en ganska lång artikel i tidskriften MEN, publicerad i augusti 1975.

Jag skickade kopior av Uforics rapport till J Acuff vid Nicap, James Lorenzen vid Apro och Allen Hynek vid Cufos. Jag fick aldrig minsta svar eller bekräftelse på att de hade erhållit rapporten och har därför ingen aning om hur de såg på den.

Under 30 år av förment intresse för Carbondalefallet är det lustigt nog endast två ufologer som har begärt att få se rapporten eller ringt och ställt frågor kring någon aspekt av själva händelsen. Det ägde rum i december 1974. Jag betraktar denna brist på noggrannhet och objektivitet som ett tecken på den amerikanska ufoforskningens förflamning och det främsta skälet till att den etablerade vetenskapen tenderar att helt distansera sig från ämnet.

Cufos/Mufon/Apro

Dr Hyneks fältundersökare Douglas Dains från Port Crane i New York till polisstationen i Carbondale 10.30 den 11 november i en herrgårdsvagn med texten "Southern Tier UFO Network" på sidorna. Han pratade med vittnena, gjorde observationer och mätningar på platsen där ufot påstods ha störtat. Han var noggrann och mycket samarbetsvillig, och jag uppfattade honom som pålitlig och objektiv. Han försåg mig med en kopia av sin rapport till dr Hynek om händelsen (som han misstänkte var en bluff).

Dains skrev: "När jag pratade med bröderna Lloyd fick jag intrycket att de överdrev sina berättelser in absurdum. Därför ser jag inget vetenskapligt syfte med att fortsätta utredningen. Jag lägger ner den tills det framkommer bevis som ger skäl att öppna den på nytt."

Dr Hynek tackade Dains för hans insats och svarade: "Även om vissa frågor förblir obesvarade är det troligen fruktlöst att fortsätta utredningen – det finns intressantare fall att ägna vår tid åt."

En av de obesvarade frågorna som väcker stort intresse hos många anhängare av Carbondalefallet på internet är: "Vem skickade efter en dykare från Auburn i New York för att hjälpa till med att bärga föremålet i dammen när det fanns ett dykarlag tillgängligt i Scranton i Pennsylvania?" Svaret är att Mark Stamey kom på eget initiativ. Inspektör Dottle, Dains och jag var frustrerade över att fiskerätet, pumpningen och dräneringen hade misslyckats och tackade ja till hans erbjudande att leta efter föremålet (sedan flera säkerhetsåtgärder vidtagits) och få ett slut på saken.

Stamey bar en uppblåst väst för att inte röra dammens botten. Han hade rep fästa vid armarna så att han kunde få hjälp om han hade problem med att stiga upp. Det fanns flera män i båten som förde ut honom i dammen och dessutom var Stameys gode vän Larry Langley beredd att gå i vattnet iklädd sin våtdräkt.

Isis Center

Mary Schmitt från Isis Center i Silver Spring i Maryland anlände till Carbondale strax efter att bärgningsinsatserna hade avslutats. Hon skrev en detaljerad 19-sidig rapport efter att ha intervjuat vittnena och flera andra personer i samhället. Hon kom fram till att det hade förekommit en ofovåg i Carbondaletrakten. Pojkarna som hade observerat föremålet (Bobby Gillette, John Lloyd och hans bror William) ansåg att de hade märkts som lögnare och bluffmakare av polisen därför att de hade klagat över att polisen inte reagerade särskilt snabbt när de rapporterade om föremålet i dammen.

Pojkarna tog enligt dem själva kontakt med polisen någon gång mellan sju och åtta på kvällen den 9 november. Men enligt polisens uppgifter kom den första anmälan om ett lysande föremål i dammen från en oidentifierad person 21.00, varpå polismännen John Barbaro och Joseph Jacobina skickades för att ta reda på vad som hänt.

Schmitts rapport innehåller ett flertal utsagor av både identifierade och oidentifierade personer som påstod sig vara förstahands- eller andrahandsvittnen till händelserna vid dammen eller andra ufo-observationer i närheten. Men polisens uppgifter tyder på att de rapporter som kom in till polisen på kvällen den 9 november enbart gällde ljuset i dammen och inte ufon som sådana, även om tonåringarna kan ha kopplat samman de båda. Lustigt nog tyder en av mina fältanteckningar på att en av pojkarna berättade att han och hans kompisar gick till polisen för att anmäla ljuset vid niotiden.

*Översättning och bearbetning:
Stefan Roslund*

Forts i nästa nummer

MÅNENS ILLUSIONER

Månens illusion är en av de mest kända illusionerna. När fullmånen är precis över horisonten ser den ut att vara mycket större än när den är precis över huvudet. Men månen som befinner sig 384.000 kilometer bort från jorden har alltid samma vinkel oavsett var den befinner sig på himlavalvet, grovt räknat 0,5 grader.

Det första problemet är för fotografier. En underbar bild presenterar sig, med fullmånen som stiger upp över en fantastiskt vacker horisont. Klick, bilden är tagen. Ändå är resultatet en besvikelse. Månen ser mycket mindre ut på fotografiet än det gjorde när det sågs med det nakna ögat. Även professionella fotografier åker dit. Många fotografier som man ser i tidningar, innehållande både månen och ett landskap, har tillrättalagts. Landskapet har tagits med en normal lins, medan månen har tagits med en telefotolins för att se större ut.

Hur kommer det sig att vi får den här illusionen? Eftersom månen alltid har en vinkel på 0,5 grader måste bilden på näthinnan alltid vara densamma. Problemet är en tolkningsfråga. Ett enkelt experiment visar att det är så. En fullmåne alldeles ovanför horisonten kommer inte att ge intryck av att vara så stor för det mänskliga ögat om en bit papper med ett hål hålls framför ögat, så att bara månen och inte horisonten kan ses genom hålet. Om man tittar med det andra ögat samtidigt, så att man ser både månen och horisonten, kommer de båda ögonen att se månar av olika storlek.

Förklaringen sägs vara följande: Vi "vet" att ett moln som befinner sig rakt över oss kommer att vara större

än när det rör sig mot horisonten. Och ett flygplan som är blott ett streck vid horisonten blir större när det befinner sig rakt över oss. Och vi känner alla till att ett träd som vi står under verkar enormt, men det blir obetydligt några hundra steg bort. Det verkar som om mycket i världen tolkas på det här sättet då vi är dåligt utrustade att ta till oss ett objekt som månen, som har samma vinkel till ögat, oavsett vilken position den har på himlen. Vår hjärna "tolkar" alltså bilden som den "ser" och talar om för oss att månen är större än den verkligen är.

Henrik Ball

En förlängning till månillusionen som jag lärde mig på en psykologikurs på college är att använda sig av en efterbild för att demonstrera dess effekter. Stirra på en liten (2 cm diameter) bit färgat runt papper

på armslängds avstånd i 20-30 sekunder (färgen spelar ingen roll, men om man använder en klar lila färg, får man en fin gul efterbild av månen). Det hjälper också att ha en liten prick i mitten av cirkeln att fokusera på - annars har ögat en tendens att vandra över cirkeln och efterbilden blir inte så skarp. Efter att ha stirrat på cirkeln, stirra rakt upp mot innertaket (ungefär 2 meter över huvudet) och observera den månlika efterbilden. Repetera sedan proceduren, men titta den här gången mot en avlägsen vägg (5-10 meter bort). "Horisontmånen" är enorm, fast den fortfarande har samma vinkel i vårt öga som månen över vårt huvud. Eftersom vi mentalt projicerar ett objekt mycket långt bort, när dess bild inte blir mindre, "ser" vi det som mycket större.

Robert Becker

Stockholmsrapporter december 2004—maj 2005

Någon dag i december såg en kvinna på Mälaren två synkroniserat blinkande stjärnor efter varandra (som Följa John). De flög ganska sakta i en u-sväng över Mälaren. Kvinnan kunde inte se någon flygplanskropp mellan stjärnorna. Iakttagelsen varade i 3–4 minuter.

Strax före tolv på julafton den 24 december såg en observatör i Stockholm fyra ljusstarka punkter som rörde sig i en grupp om en plus tre, med den ensamma punkten först. De tre följande var tämligen tätt grupperade. Inget ljud kunde höras. Uppklarat som ufoballonger.

2005

Strax efter tolvslaget på nyårsafton syntes i Åkersberga 15–20 orange-färgade klot som färdades i samma riktning och på samma höjd. De omgrupperades till triangelformation. Samma observation i lite

olika versioner rapporterades in av fyra olika personer.

En liknande observation gjordes vid ungefär samma tidpunkt i Bromma. Här var det nio rödgula ljus som passerade från sydväst mot nordost med fast lysande sken. I båda fallen rörde det sig troligen om ufoballonger.

Strax efter midnatt såg en person i Solberga 15 guldfärgade ufon som rörde sig från öster mot väster. Hastigheten uppskattades till 900 km/tim och höjden till 2.000 meter.

Tjugo minuter före midnatt tog en person i Skogås en video som håller på att analyseras.

Tjugo minuter över midnatt uppmärksammade en nyårsfirare i Hammarbyhöjden en trekantig avlång skugga med spetsen framåt. Den var stor som ett mindre flygplan och rörde sig österut med låg fart på 100–200 meters höjd.

Ännu en nyårsobservation gjordes i Hå tuna. Det var fyra

lysande föremål som sågs röra sig horisontellt. De befanns sig till en början i samlad grupp men spred sig successivt från varandra. Alla fyra föremålen hade ett orangerött sken. Uppklarat som ufoballonger.

Den 6 januari såg en person i Tumba ett fallande röd-blåaktigt cigarrformat objekt på himlen.

Den 20 februari såg en person i Bromma ett grått svävande föremål. Det såg ut som en fyrkantig luftballong, men det saknade korg och det rörde sig norrut utan att lyfta eller sjunka. Det tog en halvtimme innan det försvann.

Den 22 mars såg en kvinna i Orminge en klar stark "stjärna" som inte höll sig stilla. Ljuset rörde sig både i sidled och höjdlid. Vid några tillfällen strålade ljuset ut från punkten och bildade åtta ljus ut från källan som ett prisma. Observationstiden var en timme. Uppklarat som planeten Jupiter.

Stefan Roslund

*Vi bor i en arm i Vintergatans
virvel
alldeles i kanten på den stora
galaxen
jättespiralen
Den vrider sig sakta
och jag undrar
— hur många miljoner år går
till ett varv?
På andra sidan av galaxen
mitt emot oss
kommer en, i vinkel nedifrån
och skär i Vintergatans
andra kant
kaotiskt (?) in,
galaxen Skytten.
Och hur fort går den?
Och där i snittet - finns där
andra världar?
Vilka syndafloder drabbar dem?
Kerstin Bredefeldt*

UFO-krysset

Här kommer lösningen på UFO-krysset i nr 1 2005.

²⁷ N		¹⁸ E	¹⁰ P			¹⁶ M	¹⁸ E	² R	²⁰ K	³ U	² R	²⁶ I	³ U	⁴ S
¹² A	²⁷ N	¹⁵ G	⁹ L	⁵ A	¹⁹ H	⁷ A	² R		²³ O			⁹ L		¹⁷ V
² R			³ U		²³ O	²⁷ N		⁵ A		⁴ S	²⁰ K	⁵ A	⁹ L	⁵ A
²⁰ K			¹ T	⁵ A		¹⁸ E	³ U	² R	²¹ O	¹⁰ P	⁵ A		⁵ A	¹⁷ V
²¹ O	² R	²⁶ I	²¹ O	²⁷ N			⁴ S	²⁶ I		²³ O	¹⁷ V	⁵ A		¹⁸ E
²⁷ N	²¹ O	¹ T			⁵ A	⁹ L	²¹ O	¹⁸ E		²⁰ K			¹⁸ E	⁹ L
¹ T	² R	³ U	⁴ S	¹ T		³ U		⁹ L	²⁸ Y	² R	⁵ A	²⁷ N		¹⁷ V
⁵ A	⁴ S			¹⁸ E		²⁴ F	²⁸ Y		² R	⁵ A	² R		¹⁴ B	³ U
²⁰ K				⁴ S	²³ O	¹ T		¹ T	⁵ A	²⁰ K		⁵ A	⁹ L	⁹ L
¹ T	¹⁸ E	²⁴ F	⁵ A	¹ T		⁴ S	¹⁶ M		² R	¹⁸ E	¹⁰ P	⁹ L	²⁶ I	²⁰ K
	¹ T	¹⁸ E	⁹ L	¹⁸ E	⁴ S	²⁰ K	²¹ O	¹⁰ P		¹ T	⁷ A	¹⁵ G		⁵ A
¹⁶ M		²⁹ Z		² R		¹⁸ E		² R	²¹ O		¹⁷ V		²⁶ I	²⁷ N
²⁶ I	⁴ S		²³ O		⁹ L	¹⁰ P		²¹ O	² R		¹⁸ E	⁴ S	⁴ S	
¹⁶ M	²⁸ Y	¹ T		²⁰ K		¹⁰ P	⁷ A	⁴ S	¹ T	¹⁸ E		²⁶ I	¹ T	³ U
⁵ A			⁵ A	⁹ L			² R	⁵ A		¹⁴ B	²¹ O	⁹ L	²⁶ I	⁸ D
⁴ S	²⁸ Y	²⁷ N	¹⁷ V	²⁶ I	⁹ L	⁹ L	⁵ A			¹⁴ B	² R	²¹ O	⁸ D	⁸ D

Inga-Lill Wallin

*Alla människor klagar över sitt minne,
men ingen klagar över sitt förstånd.*

Väder-krysset

I krysset motsvarar varje siffra en bokstav. Ett ord är givet för att du lättare ska komma igång.

4	21	7	22	1	22	7	4	28			4	3		27	24
21		4			19	2		23		23	18		20		3
23	4	14	27	2		27	2		28		20		27	17	21
4		14	22	29				14	6	22	3	21	17		9
28		21	6		1	12		6	24				12	21	4
29	4	27		27	2		4	22	27	4	14		22	27	28
2		22	12	2	3	17		1		25		4		24	3
18	29	22	21		4		3	22		3	24	12	2		22
	2		12			4		3		14	7	2	12		22
	14	29	2	21	1	22	3	16	28		2		17		27
14	27	2	17	28		23	4	28	27	21	24	3	21	9	
27	21		3		23		14				3	4	1	3	28
22		12		28		28	27	8	15	6	21		7	4	
22	13	14	28	27	21		22		3		9	27	17		4
	2	27		5	13	14	22	29	21		27	2	12	21	27
1	27	2	4	14		23		14		14	2	27	21		24

Inga-Lill Wallin

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
B	R	I	S											
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	

Lycka till!

PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP

Kalkyl möter Ezdanitoff

DN 11/9 05

Äntligen, efter 39 år, har den gode Kalkyl fått kläm på förkortningen. UFO heter det och inte OFF.

Eller till och med ufo sedan de flygande gynarna numera gått och blivit ett ord istället för en förkortning.

HIMMEL & PANNAKKA

När "Plan 714 till Sydney" nu ges ut i en svensk nyöversättning får Tintins lomhörde vän och ständigt förvirrade medhjälpare, professor Karl Kalkyl äntligen till det. Tack vare översättaren Björn Wahlberg.

Wahlbergs nyöversättning har fört Tintin så nära Hergés franska original man kan önska sig vilket har gjort att textinnehåller i vissa prattubblor mer än fördubblats. Så också i "Plan 714..." som bjuder på den mystiske Mik Ezdanitoff vars namn enligt Björn Wahlberg kommer från ett Brysseluttryck som betyder "är det inte toppen".

Men Ezdanitoff har också en verklig förebild i form av den franske kärnkemisten och författaren Jacques Bergier (1912-1978) som redan 1960, långt före Erich von Däniken, pekade på möjligheten

Ezdanitoff och Bergier.

att vår kultur föregåtts av betydligt mer avancerade och när den spekulative schweizaren slog igenom 1968 hängde Bergier på med flera böcker på samma tema.

Att Bergier fick en plats i "Plan 714..." är helt i sin ordning då det flygplan Tintin och hans kamrater reser med kapas och tvingas ned på en ö i vars grottor målningar och statyer tydligt visar forntida astronauter och flygande tefat. Det jättelika stenhuvudet, där Carreidas hatt fastnar, kommer från en bild ur en annan fransk forntida astronaut-författares böcker, nämligen Robert Charroux.

För så jobbade Hergé eller Georges Remi som han egentligen hette.

- Han var oerhört noga med detaljerna, säger Fanny Rodwell, Hergés änka. Georges samlade på urklipp och bilder varifrån han hämtade sina bilder.

Men varför OFF? Jo, dåtidens svenska översättare Allan och Karin Janson gjorde helt enkelt ett försök att försvenska unidentified flying objects till oidentifierade flygande föremål.

Den varianten slog aldrig igenom.

Tröts Tintin.

CLAS SVAHN

SVERIGE SÖKER LIV I RYMDEN Sverige ska hjälpa till att hitta liv i rymden. Till sammans med bland annat Tyskland och Frankrike ska man utveckla ett flygande testlaboratorium för avancerad rymdteknologi i liten skala. Projektet kallas Prisma och ingår i en internationell satsning som heter Darwin.

Actro
15/9 05

DN. TISDAG 5 JULI 2005

Lyckad träff på kometen Tempel 1

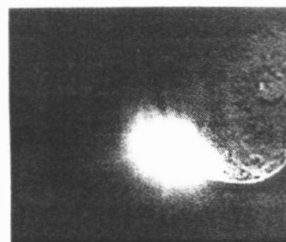
Nasas projekt att skjuta en sond in i kometen Tempel 1 blev en framgång. Den fjorton kilometer långa och fyra kilometer tjocka kometen rammade sonden med en hastighet på över en mil per sekund (37 000 km/tim). Sonden, stor som en tvättmaskin, förångades helt.

Tidiga analyser visar på oväntade ämnen i kometen, och även att kometen var mer porös än astronomer

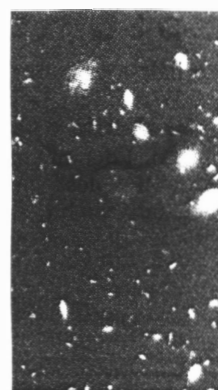
trott. Den närliggande modersatelliten kommer att fortsätta att göra mätningar. Fullständiga analyser kommer att ta flera månader.

Astronomer studerar kometer eftersom de kan ge ledtrådar till hur vårt tidiga solsystem såg ut. De kan också ha gett jorden dess hav och flera av de kemiska ämnen som är nödvändiga för att liv ska uppstå.

JOHAN FALK

En bild från ögonblicket då kometen träffades.

Andromedagalaxen har vuxit.

Galax blev tre gånger större

Andromedagalaxen har blivit större - tre gånger större.

Den expanderar inte men nya mätningar visar att galaxen närmast vår egen Vintergata är tre gånger så bred som astronomerna tidigare trott.

En tunn strimma av stjärnor som tidigare ansågs vara ett ljusfenomen är i själva verket en del av galaxen. Det gör spiralgalaxen Andromeda mer än 220 000 ljusår bred, inte 70 000 ljusår som man tidigare trodde.

(Reuters)

PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP

DALA-DEMOKRATEN

Publicerad: 2005-10-15

Ufon sätter fart på fantasin

Borlänge

Borlänge Det har inte varit så många på föreläsningarna på Caoz men när det var dags för ufo var alla där. Stolarna räckte inte till. Gåtan med flygande föremål i rymden fascinerar. En kille som blivit gripen på allvar är Clas Svahn, ordförande i Ufo-Sverige. - Intresset för ufon är inte på upphällningen, säger han. Ufo-föreningen Sverige får en rapport om dagen från folk som sett mystiska ljussken.

Clas Svahn är journalist på Dagens Nyheter till professionen och glad amatörastronom på fritiden.

- Jag blev nyfiken på att ta reda på vad det var som folk såg, motiverar han sitt intresse för ufo.

I 30 års tid har han rest landet runt och intervjuat folk som rapporterat att de sett mystiska föremål på himlen. Den kittlande känslan för utomjordingar förbyttes snart i en strävan efter mer jordnära och naturvetenskapliga förklaringar. Men allt låter sig inte förklaras och som alltid när svaret inte är givet kan tolkningarna bli desto yvigare.

Cirklarna i sadesfälten gick han till botten med. Det var inga avtryck efter besök av utomjordingar utan av vanligt folk med sömnproblem. Istället för att sött sova gav de sig ut på åkrarna med stolpar, måttband och rep.

- Ser man avtrycken från ovan är precisionen stor men studerar man cirklarna på marken ser man spår efter förövarna, säger Clas Svahn.

Men alla godtar inte prosaiska förklaringar. Clas Svahns böcker om ufon har gått ut i stora upplagor men inte åstadkommit mycket för att få folk mer kritiska.

Var fjärde tror

- Var fjärde svensk tror på utomjordingar, säger han.

Och tror man på utomjordingar så ligger tanken inte långt bort att de skulle kunna susa omkring i rymden i tefat och en och annan gång komma så nära jorden att Andersson, Pettersson och Lundström kan se dem. Varför inte?

Men hur var det började?

- Människan har i alla tider spanat mot rymden för att se tecken, inledde Clas Svahn sitt föredrag.

I historien efter gudomliga tecken (noggrant upptecknande i kyrkböcker) men med industrialismen mer tekniskt komplicerade vidunder (noggrant upptecknande av ufo-föreningar).

Den första ufo-vågen inträffade 1887-87 i USA. Då inkom rapporter från 1 000-tals observationer om flygande föremål. På den tiden likande farkosterna inga tefat utan stora luftskepp. En första ufo-våg nådde Sverige på 1930-talet då det i Norrland rapporterades om spökflygare. Trots intensiv spaning av svenska försvaret blev gåtan inte klarlagd.

40-talets ufo-våg

Clas Svahn jämför med den svenska u-båts jakten på 80-talet då rapporterna om främmande u-båtar strömmade in men inte en enda kunde verifieras.

- Folk gör den tolkningen som ligger närmast till hands. Det de känner till.

Han förnekar inte att folk sett mystiska ljussken segla över grantopparna.

- Men ofta vill man inte ta till sig en naturlig förklaring till fenomenet.

Hellre rymdskepp än satelliter, meteoror, boliner, stjärnfall och så vidare.

På 40-talet drabbades Sverige av en andra ufo-våg. Då kom tusentals rapporter om spolförade raketer som for över himlen. De flesta rapporterna kom från Norrland. Det kom också rapporter om ljusfenomen som landade i sjöar. Även den här gången gjorde militären uttryckningar och undersökte sjöar. Resultat noll.

Men allt sånt där är naturligtvis peanuts för den verkliga ufo-fantasten. Han tror naturligtvis på fyndet i New Mexico 1947. Då ett tefat störtade och en utomjording hittades. Och att svaret på gåtan döljs inom area 51 i Nevadaöknen. Det mest hemliga land-området i USA.

- Jag vet att medlemmar i Ufo-Sverige har försökt ta sig dit men stoppats. Risken är stor att de skjuts om de försöker ta sig in.

Area 51 är officiellt militärt område.

Föreläsningsserierna i Caoz arrangeras av Borlänges ungdomsråd tillsammans med ABF.

HANS DAHLQVIST